HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ידו על כתף חבירו. לקמ מטלטלי מקלות: **גלוסטרא דתגן רבי יהושע אומר נגר שיש בראשו גלוסטרא.** שרואים עב ורחוי לדוך בו שוס ונועלין בו לשם: **שומטה מפתח זה ותולה בחבירו.** ופע"ג לריך לגופו לתלותו בחבירו ולנועלה בו שומטו ע"י גרירה אבל טלטול גמור לא ופע"פ שמלאכתו להיתר לא שרי ליה לדורך גופו: **מדוכה של דמקון.** לעיל [קכג:] מע"ג דשנייה רבא לעיל מחמה לגל ואפי שנייה לדורך מקומו שיוויי לחיקי נינהו לגל קודם התרת כליס נשנו: **קנים טעמא מאי.** מפרלין חומס במערכה: **משום חיפוחי.** לגל שמכינן חיפוח ומשום ההוא פורתא שהיוה מתעכבת לגל קנים מלילי שבת לשבת והמדשה משבת למוע"ש לא מיעפי: **כדר"ש.** מניח **ידו על כתף חבירו: שחינה מעורכת.** שהרבה בתים פתוחים לה ולא עירבו דכלים שבשבתו בחלר משום לסולקן לחלר ושבשבתו בחלר מותר לטלטלן בחלר שהחלר כולו רשות לעלמו הוא והבתים מיוחדים לכל אית ביתו: **חוך הפתח.** לטול הנגר משס: **וקא מטלטל מנא דבית בחלר.** הלכך שומטה אין לטלטול מן הלד היא אבל טלטול גמור לא: **מדוכה רבי נחמיה היא.** לשמר[ה] בעירובין (לף לה.) אפילו טלית ואפי' תרווד אין ניטלין לגל לדורך משמיס המיוחד: **מתני'** ס"ג בשתיתין **כל הכלים ניטלין לדורך בו: גמ' מאי לדורך ומאי שלא לדורך אמר רבה בר חנינא.** לדורך דשרי תנא קמא היינו דבר שמלאכתו להיתר ומטלטלו לדורך גופו: **שלא לדורך דבר שמלאכתו להיתר.** ומטלטלו שלא לדורך גופו אבל לריך לגופו למקומו: **ודבר שמלאכתו לאיסור לדורך גופו.** הוא לשיטתיה אבל לריך לו למלאכת היתר אבל שלא לדורך גופו ופע"ג לריך למקומו לא. וכבר לטעמיה לשמר לעיל (לף קכג:) גבי קורנס של נפחים נמי מותר לדורך גופו: **א"ל רבא בר' חנא לגל אמר בר'.** ולרבא דמוקי לגיזא דרבי נחמיה לדורך גופו ולדורך מקומו אמי לרבא לדורך משמיש ולורך מקומו נמי לרבא לדורך גופו ומשמיש דמי ולרבה דורך גופו הוא דשרי רבי נחמיה ולוקא למשמיש המיוחד לו וכן לרבה וכן לרבא דוקא דבר שמלאכתו לאיסור אבל דבר שמלאכתו להיתר לדורך גופו לא שרי רבי נחמיה להאי דורך גופו לגל משמיש המיוחד לו הוא **להא דרבי נחמיה.** לשמר דבר שמלאכתו להיתר לדורך מקומו לא: **הני קערות.** לשמר מהילה היכי מטלטלי להו לסלקן מלפנינו: **ואם נאו אין מטלטלין אותם.** דשלמא לרבה כגון לשין לריך לגופה [ולגל למקומה] אלא **לדידך למאי: וכן בזלת.** מוקימנא במסכת בילה[ס] וכן הלגת אין סומכין בשקעת. **וביו"ט קיימי: והא בקעת ביו"ט מלאכתה להיכר היא.** להסקה חזי וקיימא וקאמר לטלטולה לדורך גופו למלאכה אחרת וכל שכן לדורך מקומה: ומשני **הכא** (ג) **טעמא כיון דבשבת.** לשמר להא בקעת בשבת מלאכתה לאיסור היא ביום טוב נמי לשמר גזירה י"ט אטו שבת: **משילין פירות דרך תרובה ביום טוב.** דהיא תנן אבל לא בשבת. פירות השטוחים על הגג לייבשן ולשה גמשמים ממשמשים ובאין משילין לאדך דרך תרובה הגג אלא טריחא מילתא דטופלין מאליהן. אלמא אלא גזירין ומתני מין בין כו': **אלא קשיא הא.** תנן משילין דשרי טרחא ביו"ט משום איבוד ממון רבי יהושע היא שהטיר להעלות בשמה בהערמה מן הגגות: **והא.** תנן מין בין כו' ר"ש היא: **דאפשר בהערמה.** למימרי כמאן דעביד לדורך יו"ט אבל גבי משילין לליכא הערמה לדמויי להמירא לא: מין

א **הא ר"א.** סהיא לשין בין[א] אע"ג[ב] דשפ"ק למגילה (לף ז:) לייקינן עלה הא לענין מכשירי אוכל נפש זה וזה שוין וקאמר מתני' לגל כרבי יהודה[ג] ור"ש שביבית ליה כר"י ועדיפא מדרבי יהודה כדאמר בריש מולין (לקמן לף קלו:) אילמא למימר דהלוח תנא שבת לה כוותיה בחדא[ד] דגזרינן י"ט אטו שבת ופליג עליה במכשירין ועוד יש לומר לשין בין בשפ"ק למגילה מיירי במילי דאוריימא ושין בין בהכא היינו דתנן במשילין (בילה ד' ל:) למיירי במילי דשבות ושינו מענין לחד מדא דהכי פירש עלה בפ' משילין כדפירש בכאן בשמעתא ולא פירש בשפ"ק למגילה והא דלייק התם הא לענין מכשירין זה וזה שוין לא לייק בפרק משילין:

ב ה מיי' פ"ל מהלכות יו"ט הלכה יל טור שו"ע או"ח סימן תקב סעיף ג:

ג ו מיי' פכ"ה מהל' שבת הלכה ו טוש"ע או"ח סימן שה סעיף ז:

ד ז מיי' פ"ה מהלכות יו"ט הלכה ה טור שו"ע או"ח סימן תקכ סעיף ה:

ה ח טוש"ע או"ח סימן שלח סעיף ז:

ו ט מיי' פ"ל מהלכות יו"ט הלכה ל סמג לאוין עח טוש"ע או"ח סימן תלה סעיף ג:

ז א מיי' פכ"ו מהלכות שבת הלכה ט סמג לאוין סה טוש"ע או"ח סימן שיג סעיף ל:

ח ב ג מיי' פכ"ה שם הלכה ג סמג שם טוש"ע או"ח סימן שה סעיף ד:

ט ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ג:

י ה מיי' פ"ד מהלכות יו"ט הלכה יל טור שו"ע או"ח סימן תקב סעיף ג:

יא ו מיי' פכ"ה מהל' שבת הלכה ו טוש"ע או"ח סימן שה סעיף ז:

יב ז מיי' פ"ה מהלכות יו"ט הלכה ה טור שו"ע או"ח סימן תקכ סעיף ה:

יג ח טוש"ע או"ח סימן שלח סעיף ז:

יד ט מיי' פ"ל מהלכות יו"ט הלכה ל סמג לאוין עח טוש"ע או"ח סימן תלה סעיף ג:

טו א מיי' פכ"ו מהלכות שבת הלכה ט סמג לאוין סה טוש"ע או"ח סימן שיג סעיף ל:

טז ב ג מיי' פכ"ה שם הלכה ג סמג שם טוש"ע או"ח סימן שה סעיף ד:

יז ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ג:

יח א מיי' פכ"ו מהלכות שבת הלכה ט סמג לאוין סה טוש"ע או"ח סימן שיג סעיף ל:

מוסף רש"י

אין סומכין את הקדרה **בבקעת.** קקבל לף נמנו עליס אלף להסקה לפיכך מוקנין הן אלל כל תשמיש (ביצה לב:). **משילין פירות דרך תרובה.** מי שיש לו חטין ושעורין שטוחין על גגו להתייבש ורלה נשמיש ממשמשין ובאין, המירו לו לטטוח ולהשליך דרך תרובה שנגג והן נופלין לתוך בליטע טרמא ימירה, ודוקא תרובה לכל תרובה מלמעלה למטה היא בתקרת הגג אבל אלון בגון גג שמוקף מחיצה ואלון בתוכו ואין להגביהו עד אלון ולהשליכו לא מלמעלן (ביצה לה:). **אין בין יו"ט לשבת.** לחיות מותר לכתחילה ביו"ט מה שאסור בשבת, אבל בענין עוקין יש הרבה, אזה בשקילה ובככת הם בלשון גרירה (מגילה ז:). **אותו ואת בנו שנפלו לבור.** ביו"ט, ואין שייכה לחייב בשחוטו. שמוקף לו עלילה שמא תבוז ממנו ממנו (לעיל קיג: וביצה לז:). **ואינו שוחטו.** לא מוכחת מילתא לשחלת ממנו מכוון, דהרוחה אומר הלשון שהעלה במוח הוא (ביצה לז:). **וכשני יפה שיעמו** (ביצה לז:). **אבל היכא דלא אפשר בהערמה.** דשכל יודעין שלא יעשים ואינו עושה אלא להטיל ומוללין בשיוחו ביו"ט (שם).

מוסף תוספות

א. י"ט לשבת, כר' אליעזר. תוס' שבת"ש.

ב. דר' אליעזר גופיה לית ליה ההיא משנה. תוס' שבת"ש. ג. דר' יהודה שרי אפי' מכשירי אוכל נפש דיו"ט היכא דאי [א]פשר לעשותן מעיו"ט. תוס' שבת"ש. ד. בההיא דאותו ואת בנו. תוס' שבת"ש.

הגהות הב"ח

(א) גמ' וכי נזרינן והתנן משילין. ע"ל דף כג ע"ב תוספות ד"ה גזלה:

גליון הש"ס

גמ' וכי נזרינן והתנן משילין. ע"ל דף כג ע"ב תוספות ד"ה גזלה:

רבינו חננאל

ועל כתף חבירו לתלות הפסח בו ולהפשיטו. וכן גלוסטרא, היא משנה בכלים פרק י"א שאסר ר' יהושע לטלטלה בשבת. תוספתא בכלים בתחילת בבא מציעא קלוסטרא ר' טרפון מטמא וחכמים מטהרין. ברוריה אמרה שומטה מפתח זו ותולה בחבירו בשבת, כשנאמרו דברים לפני ר' יהושע אמר יפה אמרה ברוריה. והוא בענין הזה בעירובין בסופו. מדוכה זו שאמרנו למעלה, אילו כולן כלים הן וקודם התרת כלים נשנו אסור לטלטלן בשבת, [ו]אבל אחר התרת כלים מותרין הן. וחלק רבא על רבי אלעזר ואמר דלמא אחר התרת כלים נישנו ואסורין הן לעולם, ודבריו פשוטין הן. [מתני'] **כל הכלים הניטלין לדורך,** ניטלין לדורך ושלא לדורך כו'. פירש (רבא) [רבה] משנה זו, לדורך דבר שמלאכתו להיתר, כגון קערות וכוסות וכדומה להן שמותר לכתחילה לטלטלן לאכול ולשתות בהן, הללו מותרין לטלטלן בין לדורך גופו לאכול בהן, בין לדורך מקומו לפנותן כדי לישב במקומן. דבר שמלאכתו לאיסור, כגון קורנס של נפחים וכדומה לו, לדורך גופו לאכל בהן (מותר) [כגון] לפצוע בו אגוזין מותר, אבל לדורך מקומן אסור. ורבי נחמיה אמר אפילו דבר שמלאכתו להיתר, כגון קערות וכדומה להן, לדורך גופו לאכול בהן מותר, אבל אחר שיאכל בהן אסור לטלטלן [לדורך] מקומן. ועל זה הקשה ליה אביי לרבה, למר אליבא דר' נחמיה הני קערות, כלומר שאינו מטלטלן אלא לדורך אכילה בהן, אחר שיאכל אדם, היאך מטלטלן ומסלקן מן [נ"א: מעל] השולחן. והשיבו לו כבר נתקשה זה לרב ספרא חבריה, ופירק מידי דהוה אגרף של רעי שמותר לטלטל לדברי הכל, דתניא בתוספתא גרף של רעי ושל מימי רגלים נוטלן ושופכן וכו'. ובזמן שאמר רבה דברים הללו השיבו (רבה) [רבא] לדורך מקומו שלא לדורך גופו. אלא אמר [רבא] לדורך דבר שמלאכתו להיתר בין לדורך גופו בין לדורך מקומו, שלא לדורך אפילו מחמה לצל, ודבר שמלאכתו לאיסור לדורך גופו ולדורך מקומו אין מחמה לצל לא. ואתא ר' נחמיה למימר דאפילו דבר שמלאכתו להיתר לדורך גופו ולדורך מקומו אין, מחמה לצל לא. **מותיב** אביי (לרבה) [לרבא] לדידך דאמרת דבר שמלאכתו לאיסור אפילו לדורך מקומו מטלטל, והרי מדוכה שאינה מטלטלת אלא לדורך גופה אם יש בה שום, אבל אין בה שום לדורך מקומה אסור לטלטלו. ופירק ליה הכא במאי עסקינן בשצריך לטלטלה, להסירה מן החמה שלא תיבקע ולהניחה בצל. וכן שאר השמועה כולה פשוטה היא. **והלכתא** כרבנן וכדמוקים לה (רבה) [רבא] דהכין סוגיא דשמעתא כולה.

ע) דכרי רבינו כמות שהם אין להם הבנה ונראה דע"ל אבל רבה אמר לגמרי שהרת כלים וכו'.